

Sygnatura akt II Cz 272/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 15 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. H., I. B., A. B.

przeciwko pozwanej A. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

od punktu 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 21 lutego 2017 r., sygn.. akt I C 44/13

postanawia:

oddalić zażalenie

Wojciech Vogt

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu zwolnił pozwaną częściowo od kosztów w postępowaniu apelacyjnym częściowo, a mianowicie ponad kwotę 500 zł i oddalił wniosek w pozostałym zakresie. Ustalił, że pozwana zarabia 2250 zł miesięcznie i prowadzi wspólnie gospodarstwo domowe z partnerką i wspólnie ponoszą koszty utrzymania. Spłaca kredyt w wysokości 110 zł miesięcznie. Jest więc w stanie ponieść część kosztów sądowych w wysokości 500 zł.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożyła pozwana wskazując, że nie jest w stanie pokryć nawet części kosztów sądowych. Ma liczne wydatki, w tym obowiązek opłacenia aplikacji radcowskiej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że pozwana jest osoba nie mająca nikogo na utrzymaniu. Ze swoich – niewielkich zresztą zarobków – musi utrzymać siebie, opłacić aplikację radcowską i spłacić raty kredytu. W tej sytuacji brakuje jej środków finansowych na opłacenia apelacji nawet w kwocie 500 zł. Jednak art. 102 ustawy o kosztach sądowych pozwala sądowi zwolnić stronę od kosztów tylko w sytuacji gdy osoba nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku **utrzymania koniecznego** dla siebie i rodziny.

Trudno zaliczyć od kosztów koniecznego utrzymania spłacanie rat kredytu bądź opłacanie nauki na aplikacji radcowskiej.

Ubiegający się o taką pomoc winien w każdym przypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 1984 r., II CZ 104/84).

Dla wydatków związanych z prowadzeniem procesu strona powinna znaleźć pokrycie w swych dochodach przez odpowiednie ograniczenie innych wydatków nie będących niezbędnymi do utrzymania (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 1980 r., I CZ 99/80).

Wszystkie ponoszone przez pozwaną koszty są społecznie uzasadnione, celowe i nie chodzi o ograniczanie pozwanej w jej prawach do nauki i polepszenia sobie standardu życia, Chodzi tylko o zwrócenie uwagi na to, że ustawodawca nie chroni tych wydatków i nie mają one pierwszeństwa przed obowiązkiem poniesienia kosztów sądowych.

Należy ponadto podkreślić, że Sąd Rejonowy zwolnił pozwaną od połowy opłaty od apelacji uznając, że wydatkowanie całej kwoty byłoby nadmiernym jej obciążeniem.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

Wojciech Vogt